Küçük Kirpinin Sırrı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Kirpinin Sırrı

Aysel Banu YAVUZAL

Uzun ağaçların fısıldadığı, eğrelti otlarının yumuşacık ve yeşil büyüdüğü ormanın kalbinde küçük bir kirpi yaşardı. Küçük ve yuvarlaktı, kocaman bir elma kadardı; yüzü açık kahverengi, burnunun ucu krem rengiydi. Koyu çikolata kahverengi dikenlerinin uçları soluk altın rengindeydi ve üzerinde beyaz puantiyeli minicik kırmızı bir atkı vardı. Her sabah kıvrıla kıvrıla giden patika boyunca meraklı ve neşeli bir şekilde koştururdu.

Küçük kirpi keşfetmeyi çok severdi. Meyveler için minik hasır bir çanta taşır, kocaman yuvarlak siyah gözlerini sürprizlere açık tutardı. Bir gün yosunlu bir kütüğün yanında minik bir hıçkırık sesi duydu. Başını uzatıp baktığında küçük bir fındık faresi gördü. Ondan daha küçüktü; tüyleri altın kahverengi, yüzü soluk krem rengiydi. Ponponlu yumuşacık mavi örgü bir şapka ve ona uyan mavi bir atkı giyiyordu.

Fındık faresinin kocaman parlak gözleri endişeyle doluydu ve uzun tüylü kuyruğu minik patilerine dolanmıştı. 'Merhaba,' dedi kirpi yumuşak bir sesle. 'Kayıp mı oldun?' Fındık faresi başını salladı. 'Yalnızım,' diye fısıldadı. 'Orman çok büyük geliyor ve hiç arkadaşım yok.' Kirpi sıcacık gülümsedi. 'Endişelenme,' dedi. 'Seni neşelendirecek gizli bir yer biliyorum.'

Fındık faresi kocaman gözleriyle ona baktı. 'Gizli bir yer mi?' diye sordu. Kirpi başını salladı. 'Beni takip et,' dedi. Onu eğrelti otlarının arasından, alçak dalların altından ve şırıl şırıl akan bir derenin yanından geçirdi. Fındık faresi arkasından aceleyle geldi, tüylü kuyruğu sallanıyordu. Biraz korktu ama kirpinin sevecen sesi onu cesaretlendirdi.

Kısa süre sonra sık bir çalılığa geldiler. Kirpi yaprakları aralayıp gizli bir boşluk gösterdi. 'Buradan geçiyoruz,' dedi. Fındık faresi duraksadı. 'Güvenli mi?' diye sordu. 'Elbette,' dedi kirpi. 'Burası benim gizli bahçem. Başka kimse bilmiyor.' Onun patisini tuttu ve birlikte boşluktan sızdılar.

Öbür tarafta fındık faresi şaşkınlıkla nefesini tuttu. Önlerinde meyve çalıları ve rengârenk çiçeklerle dolu güzel bir bahçe açıldı. Güneş ışıkları yaprakların üzerinde dans ediyor, kelebekler uçuşuyordu. 'Harika!' diye ciyakladı. Kirpi sırıttı. 'Beğeneceğini biliyordum.' Çantasını açıp topladığı sulu meyveleri gösterdi. 'Buyur, afiyet olsun,' dedi.

Fındık faresi bir meyve tattı. 'Mmm, tatlı!' dedi. Bıyıkları mutlulukla titredi. Birlikte bahçeyi keşfettiler; taşların üzerinden atlayıp yaprakların altına baktılar. Kirpi ona yusufçukların suyun üzerinde süzüldüğü küçük bir gölet gösterdi. 'Kendimi güvende hissetmek istediğimde buraya gelirim,' dedi. Fındık faresi de yanında yeni arkadaşı varken kendini güvende hissetti.

Ağaçların arasında saklambaç oynadılar. Fındık faresi bir çalının arkasına saklandı, tüylü kuyruğu dışarı taşıyordu. Kirpi onu görmemiş gibi yaptı. 'Nerede olabilir?' dedi yüksek sesle. Fındık faresi kıkırdadı. 'Buradayım!' diye seslendi. Meyve çalılarının etrafında birbirlerini kovaladılar, gülüp ciyakladılar. Bahçe sıcacık ve neşeliydi.

Oyunun ardından büyük bir meşe ağacının altında dinlendiler. Fındık faresi etrafına bakıp gülümsedi. 'Daha önce hiç arkadaşım olmamıştı,' dedi. 'Artık var,' dedi kirpi. 'Ve canın istediğinde buraya gelebilirsin.' Fındık faresinin kocaman gözleri parladı. 'Gerçekten mi? Korktuğumda bile mi?' 'Özellikle o zaman,' dedi kirpi. 'Arkadaşlar birbirlerine cesur olmayı öğretir.'

Fındık faresi yalnız günlerini düşündü. 'Eskiden deliğimde saklanırdım,' dedi. 'Ama şimdi sen varsın.' Kirpi başını salladı. 'Benim de sen varsın,' dedi. 'Arkadaşlık bunun içindir.' Daha fazla meyve paylaştılar ve güneş ışıklarının bahçede ilerleyişini izlediler. Fındık faresi mutlulukla başını sallarken mavi şapkası hop hop etti.

Aniden yapraklarda bir hışırtı duydular. Fındık faresi yerinden sıçrayıp kirpinin arkasına saklandı. 'O da neydi?' diye fısıldadı. Kirpi dikkatle baktı. 'Sadece dost canlısı bir kızılgerdan,' dedi. 'Bak.' Küçük bir kuş bir dalın üzerinde zıplıyordu. Fındık faresi başını uzatıp gülümsedi. 'Sen buradayken korkmuyorum,' dedi. Kirpi gururlandı.

Fındık faresi bir şey fark etti. 'Eskiden ormanı korkutucu bulurdum,' dedi. 'Ama seninle birlikte evim gibi geliyor.' Kirpi gülümsedi. 'Sırrı bu,' dedi. 'Bir arkadaşın olması her yeri güvenli hissettirir.' Fındık faresi başını salladı. 'Sonsuza kadar en iyi arkadaş olalım,' dedi. 'Sonsuza kadar,' diye onayladı kirpi.

Güneş batmaya başlarken çalılıktaki boşluktan geri döndüler. Fındık faresi kirpinin patisini tuttu. 'Yarın deliğime gelir misin?' diye sordu. 'Elbette,' dedi kirpi. 'Sonra gizli bahçeye yine gidebiliriz.' İyi geceler dilediler ve fındık faresi mutlu bir kalple evine koşturdu.

O günden sonra küçük kirpi ve utangaç fındık faresi hep birlikteydiler. Ormanı keşfettiler, meyve paylaştılar ve gizli bahçede oynadılar. Fındık faresi daha cesur ve daha mutlu oldu, kocaman gözleri neşeyle parıldadı. Kirpi sırrını paylaştığı için çok memnundu. Orman sıcacık ve neşeliydi, arkadaşlıkla doluydu.

Diğer hayvanlar bu değişimi fark ettiler. 'Fındık faresi artık çok mutlu görünüyor,' dedi tavşan. 'Bir arkadaşı var,' dedi sincap. Ve bu doğruydu. Kirpi ve fındık faresi herkese, en utangaç canlının bile yanında bir arkadaş varken açıp güzelleşebileceğini gösterdiler. Orman, herkesin kendini güvende ve hoş karşılanmış hissettiği bir yer oldu.

Yani eğer bir gün kendini yalnız ya da korkmuş hissedersen, küçük kirpiyi ve utangaç fındık faresini hatırla. Bir arkadaş, kocaman ve korkutucu bir dünyayı sıcacık, güvenli bir yere dönüştürebilir. Gizli bahçe hep oradadır, arkadaşların onu paylaşmasını bekler. Ve ormanın kalbinde, iki arkadaş mutlulukla yaşar; arkadaşlıkları her günü aydınlık ve neşe dolu kılar.